

הבורסה

באלוהים נשים מיבחנו

הסכנותיהם פעם ראשונה במסורת של ינואר '83 ופעם שניה במסורת של הבנקאיות.

אולי, אם שרהאוצר היה מודיע על הקמת הוועדה לבירור מה שקרה באוקטובר '83 כשהבנקים התמוטטו, אולי אז, היה סיכוי, למיפלאגתו. ובהזדמנות חגיגית זו, ליתר ביטחון, היה גם מודיע על ביטול מס-הכנסה, כעצת מנכ"ל האוצר ניסים ברוך.

ותאמינו לי שהוא יודע על מה הוא מדבר. שהרי, כפי שהיה אומר המורה לספרות עברית שלי בגימנסיה, שהרי עוד מעט, בשל הירידה בגביית המיסים, כל מה שיביאו גובייהמס, יספיק, אך בקושי, כדי לשלם להם את משכורתיהם. ויפה שעה אחת קודם, גם את זה אמר המורה לסיפרות.

עכשיו אולי נסביר לכם למה לא יקרה דבר, עד הבחירות, ושימו לב שאני מסתכן בנבואה ארוכת-טווח, כן, ארוכת-טווח בתנאי אי-הודאות והבלאגן של הכלכלה הישראלית. הבורסה לא אהבת אי-ודאות, ומכיוון שזו תשרור עד למועד הירידה, לא יקרה דבר. אולי, רק בהסתברות אחת: אם הממשלה תתחיל לסכסך את המניות החופשיות, כמו שהיא עושה זאת למניות הבנקאיות. אמן.

כורסה, טוב, אין הרבה חרש. הייתי שם בשבוע עבר, להרגיש את האווירה. שוסיבר לא השתנה. אבל, יש כמה הברקות חדשות, הראיות לציטוט. אני מקווה שאלה מכם, שיש להם מעט אומץ והרבה כסף שאפשר לחלוק, השקיעו מעט במניות החזקות. מה אלה, כבר הסברתי.

כן, פגשתי שם, בבורסה יועץ פרטי לענייני-השקעות ושאלתי אותו, נו, במה משקיעים? אמר לי: תשמע, היום צריך לפזר את ההשקעות, חצי בשטרות של חמישים והחצי השני בשטרות של מאה. יפה.

מכיוון שאתם מרבים לדבר, לחשוב ולהחזיק בדולר. תבדקו מה כתוב עליו: אין גוד ווי טראסט. באלוהים נשים מבטחנו. על כך אומר השוכב התורן: אדרס פיי קאש, או בעברית, היתר משלמים כמוזמן. ויש, כמוכן, עצות נוספות, מה לעשות בדולר לעומת השקל, שכל מה שנתר לומר עליו הוא, שהוא מצליח להישרד, בינתיים.

מי שחושב שביטול היטל-שליג על מכירת ניירות-ערך בבורסה, יהיה אותה, טועה. מעט מדי, מאוחר מדי. בשביל הבורסה וגם בשביל ה... קולות הצופים. הם כבר מזמן נואשו מהבורסה. הם כבר מזמן קנו דולארים, אחרי שהפסידו את

ידוק רחוק, בטוח וחביב

ממשלת ארצות-הברית מבינה וגם הקונגרס האמריקאי מבין את מה שמתקשה להבין ממשלת ישראל. כאשר הממשל האמריקאי וקוק לכסף, והוא וקוק להרבה דולארים, ולמרות שהוא יכול להרפס, גם לו יש מכוונות-דפוס, כמו לבנק ישראל, הוא מעדיף ללוות, לא במיליארט נקיות יותר, לקחת הלוואות מהציבור. ותתפלאו, כולם שמחים לעזור לממשלה האמריקאית, כולם, כולל משקיעים וחוסכים מכל החביה-עולם.

באמריקה, ניכר מס מהריבית, אבל כיוון שהריבית היתה הגבוהה ביותר בעולם המערבי, רצו הכל לשם. עכשיו ירדו עוד יותר. הקונגרס האמריקאי נקטר לבקשת הממשל והחל בשבועות הקרובים, לא יהיה נכוי-מס. האמריקאים העשירים יזכו עתה לזרם אדיר של השקעות. שישאו תשואה של 13% ויותר על אגרות-חוב של האוצר האמריקאי לטווח ארוך. נא לקחת בחשבון שמדובר בריבית ריאלית גבוהה. כיוון שהאינפלציה יורדת בארצות-הברית והריבית גולה, הרי שהריבית הריאלית שהיא התוצאה של השניים (ריבית נומינלית פחות שיעור האינפלציה), היא הגבוהה במדינות בעלות מטבע בינלאומי.

אני מקווה שערך כאן הכל מובן. אם לא, נא לחזור ולקרוא, מובטח לכם שזו גבוה, בקריאה ובעיקר הבנת הכתוב.

עכשיו אנחנו מגיעים לחלק השני, החשוב יותר, שלשמו, בעצם, הזמנו אתכם לקרוא את החלק הראשון. למי שיש מעט חסכוניות וכבר המיר אותם לפת"ס-בלטות, עשה כבר את הצעד הראשון, כדי להבטיח את העתיד הידוק של חסכוניותו.

אבל, עם אבל, בלי מספר-ל אולי, אבל בעוד השם, ותיכף תבינו למה, בדאי מאור, ביטחון-יתר, בלטות, ואפילו כספות, ואפילו בבנקים בארץ, אינם יכולים לקבל ציון 100 בדרגת חוסר-הסיכון.

יש עוד משהו, שלא יסולא בפז. אינו ריבית אתם מקבלים על פת"ס-בלטות? כלום, נכון, הדולר לא מבקש אוכל, אבל, לעומת זה, הוא צריך לתת פרי, אהה, זהו הרעיון. גם בטוח וגם פרי חביב: 13% לשנה ואחרי משהו כמו שש שנים אתם מכפילים את הכסף בירוקים.

עכשיו אתם יכולים לחזור להתחלה ולהבין למה אני מעיף אתכם כעניינים מוניטריים מסוכנים. אני יודע, יש בעייה, אך עושים את זה. יש שמונה רכיבים, שעליהן לא ארבה הדיבור. יש עוד דרך, שעליה אדבר, או אספר עכשיו. מצלצלים למיספר הסודי. עיר ואם בצפונה של תל-אביב, מיספר הטלפון מתחיל בסיסרה 7 ומשבוט הבא בסיסרה 3, מצלצלים. הטלפון מצלצל.

נשמע צליל חיוג. אחרי 6"5, רינג, השפוסרת בצד השני מתרוממת וקול גברי עם מבטא פולני, אומר: הלן. אתה אומר מבטא פולני, ליתר ביטחון, שיעי ישנן? כן, מדבר, אומר הקול. ואז אתה שואל: יש לך אוילי 12 מטר וילונות בצבע טורקיז? והתשובה: יש וזי שלח אותך אלי, אתה משיב: אברום. והוא אומר: אתה יודע שהוילונות היום 320? אתה אסילו לא שואל מה. הקשר נוצר.

אתה קובע מיפגש, אצלו. אתה מביא שקלים, הוא דולארים, או בסיוגנו, מזלר, סופרים השקלים, סופרים הדולארים והעיסקה גמורה. לא בדיוק. תמורת פרמיה הנעה בין 5 ל-10 אחוזים, תוכל לקבל את דולארי הבנק בארצות-הברית, על שך, עם ההרבה לקנות אג"ח של ממשלת ארצות-הברית.

אתמול בא אלי משהו בריצה ואומר לי: שמע, כנניברק יש בטח חצי מיליארד דולר, ואם יש פחות, אז מה?

והציון, אבל יש גם מניות. ויש אפילו הנפקות במימדים שלנו, כמו ההנפקה של שיבעה מיליון דולר קנדיים (שזה משהו כמו חמישה ורבע מיליון דולר אמריקאיים) של מיכרות סיל-בראדו בע"מ.

לא שכחתם שלישראלים כבר אסרו לקנות בבורסת הול?

אם, מי שרוצה אג"ח של בנק משכנתאות הולנדי, נקובות פברנקים שיוצאים רווקא, יש 5.75% לשנה בטוח. ויש גם ישראל מסוס, ממלכת שוודיה מבקשת 1500 מיליון דולר (מיליארד

מי זוכר? מי יודע?

זה צילום המדבר, אלא מה, בעד עצמו. וכבר אמר מי שאמר שטוב צילום אחד מאלף מילים. הסתכלו היטב, מי זוכר את המטבעות שבתמונה, שכולם יצאו מן המחזור רשמית ומעשית. תוך 10 שנים הם יהיו שווים את שוויים המקורי ביום הנפקתם. כבר היום שווה המהות שממנה הם עשויים פי שלושה עד

פורשה: שעון, לא מכונית

הלקים שיוצרו במפעל שווייצרי לשעוני קווארץ וסוללה שאורך חייה שלוש שנים. רק שני צבעים: שחור אפל (מתוך אפילה) או אפור של טיטאניום, שהיא מתכת קלה וחזקה מפלדה, שממנה מייצרים חלקי מטוסים. פנו השעון גם הם. שחורים, המחוגים, לא השעון עמיד ללחץמים עד לעומק של 60 מטרים. המחיר, כך המחיר: 750 דולר וניתן להשיגו, כמו שכתוב, בחנויות המוכרות באמת.

יער מהסוס

אתם כבר מכירים את העניין שיש לי בעיתונות. במיוחד בעיתונות מיקצועית. השבוע שכח אצלי אורח שחזר מחר"ל כמה עיתונים אנגליים של היום הקודם, ודיפרנטי בהם להנאתי.

מה שסיקרן אותי היו ההודעות על הנפקות בבורסת באירופה. מה יש לדבר? יש שם מימדים אחרים. מה שמעניין עוד יותר שהמדובר בעיקר בהנפקות של איגרות-חוב (או שטריות) אבל לא מניות. אי-אפשר להרוויח מי יודע מה. אבל גם קשה להפסיד. למשל, שטריות-חוב (רק 100 מיליון דולר) של חברת האנרגיה הדנית אולי את נאטורגאז. ממלכת דנמרק, כך לשון ההודעה, ערבה ללא תנאי גם על פרעון הקרן וגם על תשלומי הריבית.

פורשה למי שאינו יודע, הוא שם נרדף למכונת-ספורט אצילה ומבוקשת. עתה, החל פרינגר פורשה, בנה של מיספחה מהוללת זו, איל-המכונות כעל הרמיון, לייצר סידרה של מוצרים חדשים שישאו את השם המחייב פורשה. כל מה שהוא ייצר, לא יהיה וול. המחיר, הוא אומר, אינו הרבה מעניין אותי. המוצר הנכון, העשוי מהחומרים הנכונים, הוא שמעניין אותי. כך, הוא. אפילו סימלי-מעמד אינם מעניינים אותו, אף כי, מה שהוא מוכר, הפכו לכאלה. המוצרים שהוא מייצר גם פועלים. הם מאריכים ימים ולעולם אינם מאכזבים כשעת צרה.

בין המוצרים האחרונים מצוי שעוד-ספורט לנשים, אלא מה? כמו כל מוצר של פורשה המחיר אינו קובע, ואכן אין יהלומים, אבל יש בו את החומרים הטובים ביותר, כשעון-נשים זה, שאולי גברים היו גונתים את זרוע שמאל שלהם, כדי לענוד אותו על זרוע שמאל של זו החביבה עליהם.

והשעון עצמו: צמיד-השעון עשוי מחומר הקרוי דספרון, ולצדו גם זה שמפאר את השעון וממנו גנבתי את הרעיון לכתוב עליו, איני יודע מה טיבו של חומר זה, אלא זו כלבר שזהו מין חומר פלסטי, שאינו מגרה את העור ונעים לענוד אותו. צמיד זה מתאים למתכת הטיטאניום שממנה עשוי גוף השעון. לשעון עצמו, מערכת, ואם אנחנו כבר בשקס או יש גם ציון לשבת. אותה הזדמנות שהיתה בשקס, הביאה עימה, אותה אמה של חייל, סודה-טריים לתיקון. אפילו לא טרחו לשאול אותה אם קנתה בשקס. היא אכן קנתה, פרקו במקום, תיקנו ואחרי שתיקנו, ביקשה שישטפו את הצינור הפנימי, ואכן אחת העוכרות התנדבה ועשתה זאת. את יחסה הנאה של אותה מוכרת רשמה לי כריס המיועד לכך והשליכה לתיבת-הציונים לשבת. אבל מה עם המחיר? חבל.

אמא של חייל

איפה לדעתכם קונה אמא של חייל? נחשתם, בשקס. אחת כזו, היתה בשבוע שעבר בשקס, ברחוב אבן-גבירול בתל-אביב. היא קנתה כמה דברים. אבל זה לא חשוב. את עינה צד בפנית-התכשיטים, מה, אם לא צמיד נאה, עשוי זהב, במשקל 9.5 גראם, שעליו צמד, שכל קונוה יזכה בהנחה הרגילה של 12.5% ככולי-הנחה ועוד 20% מהמחיר הנחת-מבצע ובסדר-הכל מציאה שאין דומות לה, במחיר של 34.500 שקל למשלם במוזמן.

החליטה, שלפה את פנקס הצ'קים ושילמה. וכמו שתמיד כותבים, אכן יצאה שבעת-רצון. לצערה, לא ארבה שניעות-הרצון אלא שעה קלה כלבר, והכל כזו, אצבע אלוקים. שהנחתה אותה לרחוב מואה בתל-אביב, בתחילתו של הרחוב. גם שם חנות-לתכשיטים ואפילו חלוד-ראווה. ולמרבה הפלא, מה רואות עיניה אם לא צמיד, וזה בדיוק לזה שקנתה זה עתה בשקס. גבר עליה יצרה, נכנסה פנימה ושאלה: כמה עולה הצמיד הזה? 30 אלף שקל. גבירתי, אמר לה התכשיטאי. נשימתה נעתקה, אמרה תודה, ואצה. בחופזה חזרה לשקס, כך, לשקס של אבן-גבירול. הגיעה המוכרת במקום. אמרה לה: ראיתי בדיוק אותו תכשיט ברחוב מואה, בחנות-תכשיטים 30 אלף שקל, בלי הנחות וכלי תלושי-הנחה. אני רוצה את הכסף שלי בחזרה ומייד, או שתחזירי לי 4500 שקל.

הלכה זו אשר על התכשיטים, אל מי שהלכה, ורואו זה פלא, אמרו לה להמתין, כי מכינים עבורה צ'ק (של השקס) על סך 4500 שקלים. ואכן כך קרה. ללמדכם שהנחה כפולה לעיתים אינה אלא גימיק של מכירה במחיר מופקר לאמא של חייל.